

Så jeg erklærer mig ikke hverken for eller imod det foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne være med til at forhandle om det. Det er helt klart, at vi skal have nedbragt sagsbehandlingstiderne, og vi skal også have betydelig bedre formuleringer, som der jo altså også er lagt op til, med hensyn til arbejdsskadebegrebet. Men helt lige nøjagtigt hvor strengen i sandet skal være, må jeg indrømme at jeg ikke er afklaret med hensyn til.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Jespersen.

Karen Jespersen (S):

Jeg oplever egentlig, at behandlingen af de to lovforslag her blev spændende som en kriminalroman eller det første kapitel i noget, der tegner til at blive en spændende kriminalroman: Ender det som en tragedie med beskæftigelsesministeren som skurken, der slukker håbet hos de mange mennesker, der nu har fået en vis tro på, at der sker noget, og med hr. Bent Bøgsted som gidsel for regeringens politik – en politik, han egentlig ikke er enig i, men hvor han alligevel bliver brugt som skjold for en politik, der egentlig står i modstrid med det, vi har hørt her? Eller ender det her positivt med en bred opbakning til at ændre nogle grundlæggende forhold i hele vores arbejdsskadesystem?

Jeg vil i hvert fald gerne sige tak til ordførerne, også fra både Venstre og De Konservative, og til beskæftigelsesministeren, fordi de trods alt har skabt spænding om udfaldet. Der er skabt en forhåbning om, at der kan komme en opbakning til et ændret syn på, hvad der er arbejdsulykker, og måske også, hvad der bliver betragtet som erhvervssygdomme, og hvor der altså vil være en større gruppe mennesker, der kan få erstatning og få hjælp, når de er blevet syge i kraft af deres arbejde.

Det er klart, at vi som forslagsstillere vil gøre alt, hvad vi kan, for at holde både regeringen, Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti fast på, hvad der er blevet sagt her i dag, hvor man har medgivet, at der er behov for at ændre ved selve den måde, man definerer begreberne på, når man ser på, hvad det er for en gruppe mennesker, der har brug for hjælp.

Det synes jeg er et fantastisk vigtigt udgangspunkt. Måske kan man få en lille strømpil, der kan styrke den forhåbning, når man læser høringssvaret fra Dansk Arbejdsgiverforening,

hvor man jo omkring ulykkesbegrebet bruger vendingen, at man er skeptisk. Det er noget mere negativt, når man ser på den formulering. Dansk Arbejdsgiverforening har omkring ændringen vedrørende erhvervssygdomsbegrebet, og det kan man beklage, for jeg mener, at der i høj grad er brug for også at ændre erhvervssygdomsbegrebet.

Kl. 18.15

Men det, der jo bliver vigtigt, er, at det ikke bliver brugt til at trække en meget vigtig sag i langdrag ud over al rimelighed, og derfor har bl.a. ordføreren for medforslagsstillerne, fru Margrethe Vestager, jo også flere gange efterlyst, hvor lang tid man vil give arbejdsmarkedets parter til at se på den her sag endnu en gang, vel vidende at der ligger en meget tyk betænkning, 1402, hvor man har endevendt hele den her sag, og at der altså nu også ligger høringssvarene.

Som sagt håber vi på, at det, der blev sagt her i dag, er udtryk for en reel vilje til at gøre noget ved de her meget vigtige spørgsmål inden for en meget overskuelig tidshorisont, og jeg vil mene, at den største del af forslaget vil man kunne tage fat på i hvert fald til efteråret.

I det forslag, der er bebudet fra regeringen allerede her til foråret, sådan som jeg forstår det, synes jeg også det er vigtigt, at så mange elementer som muligt fra det her forslag kommer med. Jeg hører, at i hvert fald en tre, fire elementer er blevet nævnt, som man er indstillet på at tage med: noget, der skal gøre sagsbehandlingstiden kortere, flere ansatte i Arbejdsskadestyrelsen, spørgsmål om personkredsen, altså selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende hustruer, spørgsmålet om, hvor længe og hvordan man kan få hjælp til behandling af sygdomme, som er et resultat af en arbejdsskade.

Vi er selvfølgelig også glade for, at man overhovedet tager fat på sagen allerede her i foråret, men det er klart, at det helt afgørende i det her forslag er spørgsmålet om, hvad det er for borgere, der kan få hjælp. Hvad er det, man anerkender som arbejdsulykker og som erhvervsskader?

Man kan sige, at et nøglebegreb er udtrykket forventelig. Det, der jo har været den helt store barriere for, at en stor gruppe lønmodtagere har kunnet få hjælp, er, at man har betragtet en række arbejdsulykker som forventelige, hvor man altså siger, at det ikke er noget, der er ud over det sædvanlige. Derfor kan man altså ikke betragte det som en ulykke, og derfor kan den skadede heller ikke få hjælp eller få erstatning.